

*Разовій раді для проведення захисту
дисертації на здобуття ступеня доктора
філософії з галузі знань 08 Право за
спеціальністю 081 Право (ДФ 35.725.122) у
Львівському державному університеті
внутрішніх справ
(79007, м. Львів, вул. Городоцька, 26)*

ВІДГУК

офіційного опонента – кандидата юридичних наук, доцента,

УГРИНОВСЬКОЇ Оксани Іванівни

на дисертацію ГРИНОВЕЦЬ Оксани Богданівни

**«Ускладнення у здійсненні виконавчого провадження», подану на здобуття
освітньо-наукового ступеня доктора філософії у галузі знань 08 Право за
спеціальністю 081 Право**

Актуальність теми дослідження та її зв'язок з науковими програмами, планами, темами. Актуальність теми дисертації Гриновець О. Б. «Ускладнення у здійсненні виконавчого провадження» зумовлена як об'єктивними викликами правозастосовної практики, так і доктринальними потребами в осмисленні природи та класифікації порушень лінійності і ефективності процедури виконання судових рішень та рішень інших юрисдикційних органів. В умовах воєнного стану, цифровізації публічного управління, розвитку інституту приватного виконавця та зростання соціального запиту на реальне поновлення порушених прав, проблематика ефективного і безперешкодного здійснення виконавчого провадження набуває особливої значущості. Недостатність нормативної деталізації, фрагментарність судової практики і дефіцит системних міжінституційних рішень актуалізують наукове дослідження саме у тому векторі, який обрала авторка.

Дисертанткою обґрунтовано, що ускладнення, які виникають під час здійснення виконавчого провадження, не є випадковими або винятковими

правовими феноменами, а формують сталу і закономірну групу обставин, що вимагають системної правової реакції. Саме тому робота є важливою для розвитку науки процесуального права та правозастосування загалом.

Зміст дисертації відповідає актуальним напрямам державної правової політики, зокрема цілям, визначеним у Стратегії розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства в Україні на 2021–2023 роки (Указ Президента України від 11.06.2021 р. № 231/2021), а також – Розпорядженню Кабінету Міністрів України від 14 травня 2025 за № 475-р «Деякі питання забезпечення переговорного процесу про вступ України до Європейського Союзу за кластером 1 «Основи процесу вступу до ЄС», яким схвалено Дорожню карту з питань верховенства права, яка, серед іншого, орієнтує на забезпечення реального виконання судових рішень та рішень інших юрисдикційних органів, як складової правовладдя.

Робота виконана в межах наукових досліджень, які здійснюються Львівським державним університетом внутрішніх справ, зокрема протягом 2020–2023 рр., та продовжується протягом 2023–2028 рр. за темою «Проблеми правового регулювання приватних відносин в умовах гармонізації законодавства України з правом Європейського Союзу» і зареєстрована у державному реєстрі за номерами 0120U102681 та 0123U103819 відповідно.

Отже, дослідження О. Б. Гриновець актуальне з огляду на сучасні трансформації правової системи України, відповідає актуальним науковим запитам, суспільним потребам і викликам публічного управління та розвитку приватного права.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Оцінюючи ступінь обґрунтованості положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертаційному дослідженні О. Б. Гриновець, слід зауважити, що вони є логічним наслідком послідовно реалізованої авторкою дослідницької стратегії, яка поєднує глибокий теоретико-доктринальний аналіз із правозастосовною рефлексією. Авторка демонструє високий рівень критичної аналітики та інтерпретаційної культури у роботі з джерелами, нормативним масивом,

практикою національних судів і ЄСПЛ, даними статистики, а також порівняльно-правовими матеріалами.

Наукові положення, що виносяться на захист, супроводжуються докладною аргументацією, підтверджуються релевантними прикладами зі судової практики, цитуванням положень міжнародно-правових актів, правовими позиціями Верховного Суду та Конституційного Суду України. Дисертанткою переконливо показано, що ускладнення у виконавчому провадженні є не випадковими юридичними аномаліями, а закономірним інституційним викликом, що потребує доктринального осмислення та впровадження спеціалізованих процедур їх усунення.

Структура дисертації забезпечує розгортання кожного з обґрунтованих положень у межах відповідного підрозділу, а сформульовані висновки не дублюють, а синтезують та концептуалізують викладений у роботі матеріал. Рекомендації, що стосуються удосконалення процесуальних норм, а також інституціональної модернізації системи виконавчого провадження, є реалістичними, базуються на результатах комплексного аналізу й можуть бути імплементовані в законодавство та правозастосовну практику.

Гриновець О. Б. вдало визначила завдання дослідження: результати виконання усіх таких завдань знайшли відображення у висновках до роботи. Здійснила комплексний аналіз обраної теми. Питання, які досліджуються у роботі, проаналізовано послідовно, проміжні висновки є обґрунтованими, використано широкий спектр методів пізнання. Ознайомлення з роботою дозволяє констатувати, що зазначені авторкою методи справді використовувалися у роботі комплексно та у взаємозв'язку. Опрацьована значна кількість джерел, які прямо чи опосередковано стосуються теми дослідження. Структура дисертації відповідає тим завданням, які поставила перед собою О. Б. Гриновець.

Отже, наукові положення, висновки та рекомендації, сформульовані в дисертації, мають високий рівень обґрунтованості, концептуальної глибини та прикладної доцільності.

Аналіз структури та змісту дисертації. Структура дисертаційної роботи О. Б. Гриновець є логічно виваженою, внутрішньо узгодженою та відповідає вимогам до наукових праць на здобуття ступеня доктора філософії у галузі права. Дослідження складається зі вступу, трьох розділів, які поділені на шість підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Така побудова забезпечує послідовне розгортання авторської наукової концепції, а також сприяє методичній реалізації поставленої мети й досягненню сформульованих завдань.

У вступі ґрунтовно окреслено актуальність обраної тематики, визначено об'єкт і предмет дослідження, мету, завдання, методологічну базу, наукову новизну, практичну значущість одержаних результатів, їх апробацію, структуру роботи та кількісні характеристики.

Перший розділ присвячено загальнотеоретичному осмисленню феномену ускладнень у виконавчому провадженні. У ньому авторка формулює власне поняття ускладнень, здійснює їх класифікацію, висвітлює природу відповідних правових деформацій у процесі виконання рішень. У цьому розділі виявляється концептуальний характер дослідження, який виходить за межі суто процесуального розгляду та набуває міждисциплінарного (правозастосовного, доктринального, інституційного) виміру.

У другому розділі зосереджено увагу на особливостях судового реагування на ускладнення, які виникають на різних етапах виконавчого провадження. Дисертантка детально аналізує процедури поновлення строку виконавчої давності, тимчасового обмеження у праві виїзду за кордон тощо. Відзначається глибокий аналіз судової практики, що надає роботі прикладної спрямованості.

Третій розділ присвячено проблематиці відстрочення та розстрочення виконання рішень судів та інших юрисдикційних органів постають як вторинним процесуальним засобам, призначеним для забезпечення реалізації вже ухваленого юрисдикційного акта в умовах, що тимчасово ускладнюють або унеможлиблюють його виконання, а також аналізу інституту зміни або встановлення способу і порядку виконання рішення, що є серед ключових

адаптивних механізмів, спрямованих на забезпечення ефективності виконання акта юрисдикційного органу у випадках, коли примусове виконання рішення у первісно визначеному формулюванні істотно ускладнюється або стає неможливим.

Узагальнюючі висновки логічно підсумовують викладений матеріал, відображають виконання поставлених завдань і чітко фіксують наукові результати, що виносяться на захист. Список використаних джерел є достатнім за обсягом, охоплює широкий спектр нормативно-правових актів, наукових джерел, практики національних і міжнародних судів, що свідчить про глибоку джерельну базу дослідження.

Загалом структура дисертації забезпечує цілісне, послідовне, системне і змістовно наповнене дослідження проблеми ускладнень у здійсненні виконавчого провадження, з належним балансом теоретичного й практичного компонентів. Зміст розділів і підрозділів відповідає їхнім назвам. За результатами дисертації сформульовано висновки, що демонструють виконання завдань дослідження.

Оцінка методології дослідження. Методологічна основа дисертаційного дослідження Оксани Богданівни Гриновець вирізняється високим ступенем концептуалізації, внутрішньою цілісністю та евристичною глибиною. Авторка обґрунтовано застосувала методологічний плюралізм, що дало змогу комплексно дослідити феномен ускладнень у виконавчому провадженні як багатовимірне правове явище — у площині права, інституційної взаємодії, процесуальної логіки, цифрової трансформації та філософії судового контролю.

Базовим для побудови наукової конструкції дослідження виступив діалектичний метод, завдяки якому авторка зуміла виявити суперечності між нормативним і фактичним рівнями реалізації судових рішень, а також проаналізувати динаміку перетворення виконавчого процесу в умовах системних деформацій. У поєднанні з методом історичного аналізу це дозволило простежити інституційне становлення та еволюцію правових механізмів подолання ускладнень, зокрема в контексті реформування

Державної виконавчої служби та запровадження інституту приватних виконавців.

Герменевтичний підхід у дисертації реалізується через тлумачення правових норм і судових актів не як формальних диспозицій, а як інструментів юридичної реакції на соціальну дисфункцію, що постає у формі ускладнення. Аналіз і синтез, дедукція, індукція та порівняльно-правовий метод забезпечили системну обробку нормативного матеріалу, судової та виконавчої практики України й зарубіжних країн, передусім у частині впровадження цифрових рішень і технологій штучного інтелекту.

Застосування формально-догматичного методу дозволило коректно визначити дефініції, уточнити зміст правових категорій (зокрема, «спосіб виконання рішення», «відстрочення виконання», «заміна сторони» тощо) та виокремити специфіку їх реалізації у виконавчому процесі. Водночас метод системного аналізу сприяв побудові ієрархії ускладнень, встановленню міждисциплінарних зв'язків між судовою владою, органами виконання та правозастосовною політикою.

Особливо варто відзначити використання теоретичного моделювання як інструменту формування авторських концепцій — таких, як модель адаптивного способу виконання рішень, концепція «інтелектуалізованого виконавця», пропозиція багаторівневої інтеграції ШІ в АСВП. Ці моделі свідчать не лише про творче використання методології, а й про високий рівень прогностичної здатності дослідження.

Загалом методологія дисертаційної роботи О. Б. Гриновець є науково виваженою, внутрішньо узгодженою та адекватною об'єкту дослідження, забезпечуючи як глибоку теоретичну рефлексію, так і практичну прикладну орієнтацію результатів.

Достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Достовірність наукових результатів дисертаційного дослідження О. Б. Гриновець підтверджується як методологічною якістю проведеного дослідження, так і ґрунтовною верифікацією емпіричних даних. У роботі простежується чіткий зв'язок між

теоретичними конструкціями, які авторка вибудовує на основі глибокого правового аналізу, і практичним матеріалом, що охоплює широке коло джерел: норми національного та іноземного законодавства, практика ЄСПЛ, рішення Конституційного та Верховного Суду України, офіційна статистика, аналітичні документи міжнародних інституцій (СЕРЕІ).

Дисертантка демонструє високий рівень наукової добросовісності у встановленні меж достовірності джерел: правові акти подаються в чинній редакції; судові рішення не лише цитуються, а й піддаються глибокому правовому аналізу з точки зору мотивувальної частини та змісту правозастосовних висновків. Такий підхід дозволяє виводити авторські положення не абстрактно, а в контексті конкретних правових кейсів, що надає дисертації прикладної ваги.

Особливу увагу заслуговує факт, що більшість положень дисертації підкріплені актами впровадження (від законодавчого до судових органів державної влади, приватних виконавців), що засвідчує їхню відповідність реальним запитам правозастосування. Це забезпечує не лише внутрішню (логічну й концептуальну) валідність положень, а й зовнішню (практичну) верифікованість наукових рекомендацій. Застосовані у дисертації логіко-юридичні методи аналізу, систематизації, дедукції, типологізації й узагальнення не викликають заперечень, а їх результати знаходять вираз у системі висновків, які є логічним завершенням кожного розділу та підрозділу. Висновки не дублюють зміст, а репрезентують узагальнені правові закономірності, що посилює їх доказовий характер.

Ознайомлення з дисертацією О. Б. гриновець дає підстави зробити висновок, що наукові положення, висновки і рекомендації, сформульовані у дисертації, можна вважати обґрунтованими. Про це свідчать: загалом вдале визначення завдань дослідження, результати виконання усіх таких завдань знайшли відображення у висновках до роботи; комплексність здійсненого аналізу: проаналізовано ступінь наукової розробки досліджуваних проблем, міжнародні підходи, досвід регулювання цього питання в історичній ретроспективі, зроблено акценти на практичних аспектах; логіка викладу

матеріалу: питання, які досліджуються у роботі, аналізуються послідовно, проміжні висновки є обґрунтованими; використання широкого спектру методів пізнання, які використовувались у роботі комплексно та у взаємозв'язку; опрацювання значної кількості джерел. Структура дисертації відповідає тим завданням, які поставила перед собою здобувачка.

Отже, ступінь достовірності сформульованих у дисертації положень і висновків відповідає високим вимогам до такого рівня наукових праць: він забезпечений як належною доказовою базою, так і методологічною коректністю виведення авторських тез, що дозволяє розглядати роботу як цілісну й ґрунтовну наукову роботу з обраної тематики.

Наукова новизна отриманих результатів дослідження, які виносяться на захист. Дисертаційне дослідження О. Б. Гриновець є першим у вітчизняній юридичній науці комплексним міждисциплінарним дослідженням проблематики ускладнень у здійсненні виконавчого провадження, у межах якого ускладнення осмислюються не як випадкові або прикладні збої правозастосування, а як системні прояви інституційної напруги між нормативною конструкцією виконавчого провадження та реаліями його здійснення. Наукова новизна дослідження полягає у сформульованих авторкою концептуальних положеннях, які мають самостійне теоретичне та практичне значення. Серед інших, хочемо відзначити такі.

Зокрема, вперше: сформульовано авторське визначення поняття «ускладнення у здійсненні виконавчого провадження» як юридично значущих обставин, що порушують хід виконавчого процесу, трансформують його в адаптивну модель та вимагають залучення додаткових інституційних ресурсів, передусім суду; здійснено авторську класифікацію ускладнень за шістьма критеріями, зокрема за джерелом виникнення, етапом, формою прояву, суб'єктом тощо, що дозволяє перейти від фрагментарного опису труднощів до системного розуміння механізмів їх виникнення і подолання; запропоновано концепцію цифрової трансформації виконавчого провадження з інтеграцією ІІІ, яка містить модель багаторівневої взаємодії інтелектуальних модулів в АСВП (автоматизований арешт коштів, платіжна дисципліна, цифровий

профіль боржника, прогнозування ефективності виконання тощо); розроблено нову парадигму участі суду у виконавчому провадженні як стабілізуючого суб'єкта, що не лише контролює законність діянь виконавця, а й виконує функцію правового модератора у випадках системних ускладнень правозастосування; обґрунтовано потребу нормативної імплементації механізму «еквівалентного заміщення» способу виконання, який дає змогу зберегти матеріальний ефект судового захисту у разі втрати об'єкта виконання або неможливості його реалізації в натурі. Удосконалено: критерії оцінки винятковості обставин для застосування відстрочки чи розстрочки виконання (з урахуванням характеру перешкод, вини сторін, фінансових та інституційних обмежень); розмежування понять «спосіб судового захисту» і «спосіб виконання рішення», що спрямоване на запобігання спотворенню суті судового рішення на етапі його примусового виконання; модель оцінки ефективності цифрових інструментів, що застосовуються у виконавчому провадженні, з виокремленням критеріїв: зменшення навантаження, прискорення виконання, рівень довіри до системи, прозорість процесу. Набули подальшого розвитку: теоретичні уявлення про повноваження суду у виконавчому провадженні, зокрема як носія подвійної компетенції (ухвалення рішень та правовий нагляд); концепт «інтелектуалізованого виконавця», який поєднує цифрову компетентність і гарантії прав людини в умовах автоматизації усіх видів юридичного процесу; теза про превентивну природу тимчасового обмеження у праві виїзду боржника за кордон, що осмислюється як стимул до добровільного виконання, а не як санкція. Отже, дисертаційне дослідження Гриновець О. Б. поєднує високий рівень теоретичної рефлексії з практично орієнтованими рекомендаціями, відкриваючи перспективи для подальшого доктринального й інституційного вдосконалення системи примусового виконання судових рішень в Україні.

Повнота викладу наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. У дисертації О. Б. Гриновець на тему «Ускладнення у здійсненні виконавчого провадження» викладено в повній мірі наукові положення, висновки та рекомендації, що є результатом цілісного,

глибоко структурованого наукового пошуку здобувачки. Усі основні результати дослідження логічно вмотивовані, концептуально узгоджені між собою та охоплюють увесь спектр проблематики обраної теми дисертації. Наукові положення, які авторка виносить на захист, містять чітко виражене проблемне навантаження, підтверджені аналізом судової практики, статистичних даних, емпіричних положень, законодавчого матеріалу України та зарубіжних держав. Їх зміст знайшов цілісне втілення як у тексті дослідження, так і в наукових публікаціях здобувачки. Висновки, подані в кінці кожного підрозділу, є стислим узагальненням проміжних теоретичних результатів, що, у свою чергу, формують логічну основу для загальних висновків дисертації. Особливо слід відзначити глибину викладення рекомендацій, що мають як нормативно-правовий (у вигляді пропозицій щодо змін до законодавства), так і прикладний (методичні орієнтири для судової та виконавчої практики, організаційні інновації) характер. Така багаторівнева структура дозволяє говорити про системність результатів і їх здатність до практичного впровадження. Враховуючи наявність у здобувачки публікацій у фахових виданнях категорії «Б», апробацію результатів на наукових конференціях, а також факт впровадження положень дисертації в освітній процес і практичну діяльність виконавця, можна зробити висновок, що усі ключові наукові ідеї та рекомендації, запропоновані в роботі, викладені повно, системно й відповідно до вимог наукової достовірності та академічної доброчесності. Наукові та практичні результати дисертаційного дослідження опубліковано у 3-х статтях у виданнях, які включено до переліку наукових фахових видань категорії «Б», затвердженого МОН України, а також у тезах 5-и доповідей на науково-практичних заходах. Основні теоретичні та практичні результати дисертації оприлюднено на таких науково-практичних заходах: VI та VII Всеукраїнських науково-практичних конференціях «Теоретико-прикладні проблеми правового регулювання в Україні» (м. Львів, 09.12.2022 р., 08.12.2023 р.); науково-практичних семінарах «Актуальні проблеми приватного права в умовах євроінтеграційних процесів в Україні» (м. Львів, 11.11.2022 р., 10.11.2023 р.); круглому столі «Наукова спадщина професора В. В. Луця і

сучасність», присвяченому пам'яті видатного вченого цивіліста, Заслуженого діяча науки і техніки України, професора Володимира Васильовича Луця, з нагоди 90-річниці з Дня його народження (м. Львів, 11.12.2023 р.). Публікації дисертантки є одноосібними. Ознайомлення з роботою та працями дисертантки дозволяє зробити висновок, що у розділах дисертації викладено зміст власних досліджень здобувачки наукового ступеня, всі наукові праці здобувачки, наведені в анотації, внесено до переліку використаних джерел та додатку до роботи. Часові межі наукових публікацій: 2022–2024 р.р.

Дисертація виконана українською мовою. Стиль викладу тексту дисертації відповідає вимогам, що існують до наукових праць такого виду і рівня, а також визначається послідовністю, системністю, обґрунтованістю. Зміст та результати роботи уповні відповідають спеціальності 081 «Право».

Відсутність порушення академічної доброчесності. Аналіз тексту дисертації О. Б. Гриновець «Ускладнення у здійсненні виконавчого провадження» дає нам підстави констатувати, що не виявлено жодних ознак порушень академічної доброчесності. Робота є самостійним, оригінальним науковим дослідженням, у якому авторка належно посилається на джерела, дотримуючись вимог до цитування, академічного стилю та достовірності викладення матеріалу. У дисертації не виявлено фактів некоректного запозичення чи привласнення результатів досліджень інших суб'єктів. Власні наукові висновки та авторські положення чітко відмежовані від існуючих наукових позицій. Усі опубліковані праці дисертантки, в яких апробовано основні положення дослідження, належать їй одноосібно. Отже, дисертація повністю відповідає вимогам щодо академічної доброчесності.

Практичне значення одержаних результатів. Дисертаційна робота О. Б. Гриновець має виразне практичне спрямування та становить значний інтерес для вдосконалення правозастосовної діяльності у сфері примусового виконання судових рішень та рішень інших юрисдикційних органів. Запропоновані в роботі теоретичні узагальнення, нові підходи, зокрема до класифікації ускладнень, а також конкретні процесуальні та організаційно-правові рекомендації можуть бути безпосередньо використані: у

законопроектній діяльності з метою доопрацювання нормативної бази, що регламентує виконавче провадження, зокрема щодо врегулювання питань зміни способу і порядку виконання рішення, поновлення строку виконавчої давності, цифровізації виконавчого процесу та впровадження інструментів штучного інтелекту; у правозастосовній практиці державних і приватних виконавців, суддів та органів юстиції для формування передбачуваного алгоритму дій в умовах виникнення ускладнень у процесі виконання рішень, а також для уніфікації підходів до оцінки «виняткових обставин» у справах про відстрочку, розстрочку, зміну способу чи порядку виконання; у навчальному процесі юридичних факультетів вищих навчальних закладів, зокрема при викладанні дисциплін «Виконавче провадження», «Цивільне процесуальне право», де матеріали дисертації можуть слугувати як основа для лекційного курсу; у судовій практиці як концептуальна підстава для забезпечення єдності підходів до розгляду заяв і подань у виконавчому провадженні, особливо у складних випадках, що вимагають тлумачення категорій «процесуальна доцільність», «неможливість виконання» чи «системні ускладнення»; у розробці програм цифрової трансформації механізму примусового виконання, включно з архітектурними рішеннями для розширення функціоналу АСВП, запровадженням чат-ботів, аналітичних модулів та правових фреймворків для контролю за впровадженням технологій ШІ з урахуванням принципів людиноцентричності, прозорості та етичної відповідальності. Практичну цінність результатів дисертації підтверджено низкою актів упровадження, виданих на рівні законодавчої, судової, виконавчої гілок влади та академічної спільноти, що засвідчує її важливість як для теорії, так і для реформи правозастосування в Україні.

Зауваження до дисертаційної роботи та дискусійні положення. Високий рівень наукового дослідження, продемонстрований дисертаційною роботою О. Б. Гриновець, не виключає наявності положень, які можуть слугувати підґрунтям для наукової дискусії, подальшого уточнення або розширення у межах майбутніх наукових пошуків. Зокрема:

1. У межах дослідження наведено пропозицію щодо трансформації немайнового способу виконання рішення у майновий без повторного звернення до суду. Ця пропозиція потребує подальшого уточнення та деталізації з урахуванням ризиків «розмиття» меж способу судового захисту, обраного позивачем.

2. Запропонована класифікація ускладнень є логічно вивіреною, однак постає питання про її інтеграцію у чинне законодавство. Доцільно було б доповнити дослідження розробкою проекту змін до профільного законодавства (Закон України «Про виконавче провадження»), які б адаптували цю класифікацію до правозастосування.

3. Питання про розмежування понять «спосіб судового захисту» і «спосіб виконання рішення» викладене цікаво й актуально, однак варто деталізувати критерії, за якими суд повинен здійснювати межу оцінку допустимості трансформації способу виконання без втручання у зміст судового рішення.

Зазначені зауваження мають винятково рекомендаційний та дискусійний характер. Вони не знижують наукової цінності та рівня опрацьованості дисертації, а навпаки, свідчать про глибину розробки теми здобувачкою й запрошують до подальшої наукової діяльності, наприклад, до написання монографії за цією темою.

Загальний висновок. Дисертація Гриновець Оксани Богданівни на тему «Ускладнення у здійсненні виконавчого провадження» є самостійною, завершеною та ґрунтовною науковою працею. Робота є актуальною, містить наукову новизну, належну методологічну базу, досконале володіння якою успішно продемонстровано О. Б. Гриновець на сторінках тексту, характеризується комплексністю та глибиною аналізу обраної теми дослідження. Дисертанткою розв'язано актуальну наукову проблему шляхом формування комплексної теоретико-методологічної концепції ускладнень як багатоаспектного феномену у сфері примусового виконання судових рішень та рішень інших юрисдикційних органів, а також запропоновано адаптивні правові механізми їх подолання. У роботі представлено авторське бачення ключових

елементів виконавчого провадження та викладено низку аргументованих пропозицій щодо удосконалення нормативно-правового регулювання, судової та виконавчої практики.

Отже, на нашу думку, дисертація Гриновець Оксани Богданівни на тему «Ускладнення у здійсненні виконавчого провадження» за її актуальністю, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів ступенем наукової новизни та усіма іншими критеріями відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами), вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 (зі змінами) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами), а її авторка Гриновець Оксана Богданівна за результатами публічного захисту заслуговує на присудження їй освітньо-наукового ступеня доктора філософії у галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право.

Офіційний опонент:

**доцент кафедри цивільного права та процесу
юридичного факультету Львівського
національного університету імені Івана
Франка,
кандидат юридичних наук, доцент**

Оксана УГРИНОВСЬКА